

Formanden:

Statsministeren!

Jens Møller (KrF):

Undskyld, men dengang var hr. Poul Hartling ikke statsminister.

Formanden:

Ja men det gælder ikke alligevel.

Jens Møller (KrF):

Udmærket.

Formanden:

Der må ikke diskuteres med folketingets formand, og jeg henstiller, at talerne retter sig efter mine anmodninger.

Jens Møller (KrF):

Det skal ske. Jeg beklager.

Vi har selv anbefalet den nuværende statsminister som statsminister, og vi skulle tage meget fejl, hvis han ville kaste tømmerne fra sig midt i vadestedet på grund af den første lille hindring. Vi vil derfor anbefale at stemme ja til dette ændringsforslag.

Med hensyn til det andet ændringsforslag fra fremskridtspartiet, så er det jo en lille ændring af det, der har været foreslået ændret én gang før, så vi mener ikke, der kan være nogen rimelighed i det. Vi vil anbefale at stemme imod ændringsforslaget i tillægsbetænkningen.

Kaj Hansen (DKP):

Det af hr. Glistrup m.fl. stillede ændringsforslag om at nedsætte beskatningen af dødsboer fra 35 til 34 pct. kan vi ikke støtte, og vi vil stemme imod.

Det andet ændringsforslag, som går ud på, at formuen skal være på 450.000 kr., før beskatning sker, har vi sådan set været imod ud fra, at vi synes, det er en for høj grænse at sætte for formuebeskatningen. Vi skal dog erkende, at der i ændringsforslaget indgår, at der sker en progression i formuebeskatningen, således at promillen sættes op fra 9 til 12 for formuer over 3 mill. kr., og det betyder efter de udregninger, der foreligger, et merprovenu på 30 mill. kr. Ud fra disse og for øvrigt også ud fra en række andre betragtninger vil vi gerne støtte dette ændringsforslag.

Nu har vi jo ikke deltaget i udvalgsarbej-

det, men vi kan forstå, at regeringen har udvist en helt ualmindelig stædighed i denne sag. Det vil den formodentlig også tage nogle konsekvenser af, og det kan måske betyde, at det samlede forslag overhovedet ikke kommer til nogen forhandling.

Hvis det alligevel skulle nå dertil, så vil vi overveje vores stilling til det samlede forslag.

Bay (FP):

Tre årsager skulle få mig til at stemme for det af socialdemokratiet stillede ændringsforslag.

Den ene skulle være en lille lumsk bagtanke, når jeg tænker på, at jeg måske skulle møde socialministeren og kulturministeren i en valgkamp, der er udskrevet på nogle få promille skat på millionærer, der ejer 3 mill. kr. Den tanke kunne egentlig tiltale mig noget.

Men der er én til. Min herkomst skulle måske også få mig til at stemme for de her sølle 3 promille. Nu hørte vi hr. Jens Møller tale om de mange bække små, der gør en stor å. Men man har også hørt noget om åer, der går over deres bredder, og her har vi muligheden for, at åen svulmer sådan op, at den drukner dem, der skulle grave de mange små bække.

En tredje af årsagerne til, at jeg nu står her, er, at jeg vil gå imod enhver form for forhøjelse af skatterne. Derfor vil jeg stemme imod dette ændringsforslag.

Når jeg har set, hvordan socialdemokratiet har behandlet begrebet kapital, så synes jeg, at de aldrig har forstået — i hvert fald aldrig har givet udtryk for en sådan forståelse — at der findes to slags kapital. Der findes den kapital, der former fabrikker, der skaber omsætningen i varer, der skaber lastvognstog og jernbaner og fly og skibe til at transportere varerne.

Så findes der en anden kapital, det er den, der suger og plyndrer. Men den er ikke så nem at få øje på. Derfor har socialdemokraterne og deres følge haft mest lyst til og i flest tilfælde bekæmpet den, man kan få øje på, nemlig den, vi lever af alle sammen.

Den sidste del af kapitalen har min gamle lærer for mange, mange år siden tegnet for mig som en gylpende, forædt gøgeunge, der sad i reden og trampede de små ned. Den kapital har jeg aldrig villet være med til at